

Категорія справи № 695/319/19: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із сімейних відносин, з них.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 07.06.2022. Оприлюднено: 07.06.2022.

Дата набрання законної сили: 01.06.2022

Номер судового провадження: 61-7927св21

Верховний
Суд

Постанова

Іменем України

01 червня 2022 року

м. Київ

справа № 695/319/19

провадження № 61-7927св21

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду:

головуючого - Червинської М. Є.,

суддів: Зайцева А. Ю., Коротенка Є. В., Коротуна В. М., Тітова М. Ю. (судья-доповідач),

учасники справи:

позивач - ОСОБА_1 ,

відповідач - ОСОБА_2 ,

треті особи: ОСОБА_3 , ОСОБА_4 ,

розглянув у порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи касаційну скаргу ОСОБА_1 на ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року в складі судді Середи Л. В. та постанову Черкаського апеляційного суду від 30 березня 2021 року в складі колегії суддів Бородійчука В. Г., Сльдова В. О., Карпенко О. В.,

ВСТАНОВИВ:

Короткий зміст позовних вимог та судових рішень судів першої та апеляційної інстанцій

У січні 2019 року ОСОБА_1 звернулася до суду з позовом до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу, стягнення аліментів та поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності.

16 липня 2020 року третя особа ОСОБА_4 подала до суду письмове клопотання про залишення позову без розгляду та постановлення окремої ухвали у зв'язку із зловживанням сторонами у даній справі своїми правами. На думку ОСОБА_4 позивачем здійснено штучне об'єднання позовних вимог з метою зміни підсудності справи.

Ухвалою Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року клопотання ОСОБА_4 задоволено частково.

Позовну заяву ОСОБА_1 про розірвання шлюбу, стягнення аліментів та поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності, залишено без розгляду.

У задоволенні решти вимог відмовлено.

Ухвала суду першої інстанції мотивована тим, що заявлені позовних вимог щодо поділу спірної квартири, яка перебуває в іпотечі, описана, арештована, передана на реалізацію в примусовому порядку та продана на електронних торгах третій особі ОСОБА_4 , а також об'єднання таких вимог з вимогами про розірвання шлюбу, стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи, є очевидно недобросовісною поведінкою сторони позивача та зловживанням позивачем своїми процесуальними правами, що відповідно до статті 44 Цивільного процесуального кодексу України (далі - ЦПК України) є підставою для залишення позову без розгляду.

Крім того, відмовляючи в задоволенні клопотання ОСОБА_4 в частині постановлення окремої ухвали стосовно порушення законодавства ОСОБА_1 , яке містить ознаки кримінального правопорушення, передбаченого статтею 384 Кримінального кодексу України (далі - КК України), суд першої інстанції зазначив, що за змістом статті 384 КК України необхідний спеціальний суб'єкт злочину: свідок, потерпілий, експерт, спеціаліст та перекладач. Оскільки ОСОБА_1 не відноситься до спеціальних суб'єктів злочину, передбачених статтею 384 КК України, тому суд не вбачав підстав для винесення окремої ухвали.

Не погоджуючись із вказаною ухвалою, ОСОБА_4 та ОСОБА_1 оскаржили її до суду апеляційної інстанції.

Постановою Черкаського апеляційного суду від 30 березня 2021 року ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року в частині залишення без розгляду позовних вимог ОСОБА_1 про розірвання шлюбу, стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини скасовано та направлено справу до суду першої інстанції для продовження розгляду в цій частині.

Ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року в частині залишення без розгляду позовних вимог ОСОБА_1 про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, залишено без змін.

Постанова суду апеляційної інстанції мотивована тим, що, звертаючись до суду з клопотанням про залишення позовної заяви без розгляду, ОСОБА_4 просила суд залишити позовну заяву ОСОБА_1 без розгляду саме в частині поділу майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності.

Суд першої інстанції у своєму висновку не врахував, що спір про розірвання шлюбу та стягнення аліментів на неповнолітню дитину ніяким чином не може вплинути на права та обов'язки третьої сторони у спорі, права якої порушують саме оспорювання та невизнання власності на об'єкт нерухомого майна.

Крім того, апеляційний суд вказав, що залишення без розгляду позовних вимог в частині стягнення аліментів суперечитиме завданню, покладеному на органи судової влади щодо захисту прав та інтересів дитини, а залишення без розгляду позовних вимог про розірвання шлюбу буде порушувати в даному випадку права позивача на своє волевиявлення та суперечитиме інтересам позивача у справі.

Також суд апеляційної інстанції у своїй постанові зазначив, що стосовно вирішення питання про скасування заходів забезпечення позову, що були забезпечені ухвалою суду першої інстанції від 29 січня 2019 року, існує інший процесуальний порядок, ніж той, що просить застосувати ОСОБА_4.

Короткий зміст та узагальнені доводи касаційної скарги

05 травня 2021 року ОСОБА_1 звернулася до Верховного Суду з касаційною скаргою, у якій, посилаючись на порушення судами попередніх інстанцій норм процесуального права, просить скасувати ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року та постанову Черкаського апеляційного суду від 30 березня 2021 року та направити справу для продовження розгляду до суду першої інстанції.

В обґрунтування вимог касаційної скарги заявник зазначає, що суди першої та апеляційної інстанцій в оскаржуваних судових рішеннях не застосували норми статті 257 ЦПК України та не встановили жодної обставини, передбаченої цією статтею, як підстави для залишення позову без розгляду, натомість безпідставно застосували до спірних правовідносин норми частини третьої статті 44 ЦПК України, не врахувавши, що указаною нормою визначені можливі наслідки визнання судом подання скарги, клопотання чи заяви зловживанням процесуальними правами у вигляді залишення без розгляду або повернення таких скарги, заяви чи клопотання, а не позову.

Рух справи в суді касаційної інстанції

Ухвалою Верховного Суду від 28 липня 2021 року відкрито касаційне провадження у цій справі, витребувано її матеріали із суду першої інстанції.

26 листопада 2021 року справа № 695/319/19 надійшла до Верховного Суду.

ОСОБА_4 подала відзив на касаційну скаргу, у якому просила залишити її без задоволення, а оскаржувані ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року в нескасованій при апеляційному перегляді частині та постанову Черкаського апеляційного суду від 30 березня 2021 року залишити без змін.

Ухвалою Верховного Суду від 23 травня 2022 року справу призначено до судового розгляду.

Межі касаційного перегляду

Судові рішення в частині позовних вимог про розірвання шлюбу та стягнення аліментів в касаційному порядку не оскаржувалися та в силу статті 400 ЦПК України в цій частині не переглядаються.

Позиція Верховного Суду

За приписами частини другої статті 389 ЦПК України підставами касаційного оскарження судових рішень, зазначених у пунктах 2, 3 частини першої цієї статті, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Відповідно до частини першої статті 400 ЦПК України, переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, перевіряє правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими.

Касаційна скарга підлягає задоволенню з таких підстав.

Фактичні обставини справи, встановлені судами

Установлено, що предметом позовних вимог ОСОБА_1 є вимоги про розірвання шлюбу, стягнення аліментів та поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності.

Ухвалою Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 29 січня 2019 року частково задоволено заяву ОСОБА_1 про забезпечення позову в справі № 695/319/19.

Накладено арешт на нерухоме майно, а саме: квартиру, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1.

Заборонено посадовим особам, що виконують функції державних реєстраторів речових прав на нерухоме майно вчиняти дії щодо реєстрації переходу права власності у будь-якій формі та у будь-який спосіб, вносити зміни до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно і вчиняти будь-які реєстраційні дії щодо квартири, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1.

Заборонено ОСОБА_2 та іншим особам вчиняти будь-які дії щодо продажу, дарування, міни, реалізації, звернення стягнення та відчуження і зміни власника у будь-який спосіб щодо квартири, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1.

В задоволенні решти вимог відмовлено.

Ухвалами Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 26 червня 2020 року до участі у справі залучено на стороні відповідача ОСОБА_3 та ОСОБА_4 в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору.

ОСОБА_4 подала до суду письмове клопотання про залишення позовної заяви без розгляду та постановлення окремої ухвали у зв'язку із зловживанням сторонами у даній справі своїми правами.

ОСОБА_4 просила позовну заяву ОСОБА_1 до ОСОБА_2 в частині позовних вимог щодо визнання права власності та поділу квартири АДРЕСА_1 , будинку АДРЕСА_3 , будинку АДРЕСА_4 визнати зловживанням процесуальними правами та відповідно до вимог статті 44 ЦПК України залишити позовні вимоги в зазначеній нею частині без розгляду.

Крім цього, просила постановити окрему ухвалу стосовно порушення законодавства ОСОБА_1 , яке містить ознаки кримінального правопорушення, передбаченого статтею 384 КК України, та надіслати її прокурору або органу досудового розслідування для перевірки ознак злочину.

Мотиви, з яких виходить Верховний Суд, та застосовані норми права

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру.

За приписами статті 2 ЦПК України завданням цивільного судочинства є справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави. Суд та учасники судового процесу зобов'язані керуватися завданням цивільного судочинства, яке превалює над будь-якими іншими міркуваннями в судовому процесі.

Частиною першою статті 4 ЦПК України передбачено, що кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів.

Захист цивільних прав - це застосування цивільно-правових засобів з метою забезпечення цивільних прав.

Здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законом або договором (частина перша статті 5 ЦПК України).

Аналіз зазначених законодавчих норм вказує на те, що ніхто не може бути обмежений у праві на доступ до правосуддя, яке охоплює можливість особи ініціювати судовий розгляд та брати участь у судовому процесі. Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Проте, слід враховувати, що будь-яке суб'єктивне право має межі, оскільки суб'єктивне право є мірою свободи, мірою можливої поведінки правомочної особи в правовідносинах.

Згідно з пунктом 6 частини першої статті 3 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України) однією із основоположних засад цивільного законодавства є добросовісність і дії учасників цивільних правовідносин мають бути добросовісними, тобто відповідати певному стандарту поведінки, що характеризується чесністю, відкритістю і повагою інтересів іншої сторони договору або відповідного правовідношення.

Не допускаються дії особи, що вчиняються з наміром завдати шкоди іншій особі, а також зловживання правом в інших формах (частина третя статті 13 ЦК України).

Тобто цивільне законодавство містить застереження щодо заборони учасникам судового процесу зловживати наданими їм процесуальними правами.

Крім того, відповідно до частини першої статті 44 ЦПК України учасники судового процесу та їхні представники повинні добросовісно користуватися процесуальними правами; зловживання процесуальними правами не допускається.

Залежно від конкретних обставин суд може визнати зловживанням процесуальними правами дії, що суперечать завданню цивільного судочинства, зокрема: подання завідомо безпідставного позову, позову за відсутності предмета спору або у спорі, який має очевидно штучний характер; необґрунтоване або штучне об'єднання позовних вимог з метою зміни підсудності справи або завідомо безпідставне залучення особи як відповідача (співвідповідача) з тією самою метою (пункти 3 та 4 частини другої статті 44 ЦПК України).

Отже, на осіб, які беруть участь у справі, покладається загальний обов'язок -добросовісно здійснювати свої процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки. При цьому під добросовісністю необхідно розуміти таку реалізацію прав і виконання обов'язків, що передбачають користування правами за призначенням, здійснення обов'язків в межах, визначених законом, недопустимість посягання на права інших учасників цивільного процесу, заборона зловживати наданими правами.

Зловживання процесуальними правами як особливий різновид цивільного процесуального правопорушення полягає в тому, що при зловживанні процесуальними правами відбувається порушення умов реалізації суб'єктивних цивільних процесуальних прав. Це положення відповідає загальнотеоретичним розробкам конструкції зловживання правом, в яких воно нерідко визначається як поведінка, що перевищує (або порушує) межі здійснення суб'єктивних прав. Суб'єкт цивільного судочинства свої цивільні процесуальні права має здійснювати відповідно до їх призначення, яке або прямо визначено змістом того чи іншого суб'єктивного права, або вочевидь впливає з логіки існування того чи іншого суб'єктивного процесуального права.

Зловживання процесуальними правами може мати форму штучного ускладнення цивільного процесу, ускладнення розгляду справи в результаті поведінки, що перешкоджає винесенню рішення у справі або вчиненню інших процесуальних дій.

Ознакою зловживання процесуальними правами є не просто конкретні дії, а дії, спрямовані на затягування розгляду справи, створення перешкод іншим учасникам процесу.

При цьому наведений у частині другій статті 44 ЦПК України перелік дій, що можуть бути визнані судом зловживанням процесуальними правами, не є вичерпним, суд може визнати таким зловживанням також інші дії, які мають відповідну спрямованість і характер.

Вирішення питання про наявність чи відсутність факту зловживання віднесене на розсуд суду, що розглядає справу.

Аналогічний правовий висновок зроблений Верховним Судом у постанові від 08 грудня 2021 року в справі № 2-25/2006 (провадження № 61-14703св20).

Постановляючи ухвалу про залишення позовної заяви без розгляду, суд першої інстанції, з яким погодився апеляційний суд, зазначив про те, що розгляд позовних вимог про розірвання шлюбу та стягнення аліментів на неповнолітню дитину є пріоритетним, а тому об'єднання таких вимог із вимогами про поділ майна подружжя є очевидною недобросовісною поведінкою позивача ОСОБА_1.

Колегія суддів не погоджується із такими висновками судів першої та апеляційної інстанцій з огляду на наступне.

Так, частиною першою статті 15 ЦК України передбачено право кожної особи на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорування.

Кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу (частина перша статті 16 ЦК України).

За приписами частини першої статті 188 ЦПК України в одній позовній заяві може бути об'єднано декілька вимог, пов'язаних між собою підставою виникнення або поданими доказами, основні та похідні позовні вимоги.

Частиною шостою статті 188 ЦПК України встановлено, що суд за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи вправі до початку розгляду справи по суті роз'єднати позовні вимоги, виділивши одну або декілька об'єднаних вимог в самостійне провадження, якщо це сприятиме виконанню завдання цивільного судочинства. Розгляд позовних вимог, виділених у самостійне провадження, здійснює суддя, який прийняв рішення про роз'єднання позовних вимог.

Ураховуючи викладене, у разі подання позивачем завідомо безпідставного позову у спорі, який має очевидно штучний характер, або у разі штучного об'єднання позовних вимог з метою зміни підсудності справи суд з метою виконання завдання цивільного судочинства вправі за клопотанням учасника справи або за власною ініціативою самостійно роз'єднати позовні вимоги та розглянути кожну з заявлених вимог окремо.

Колегія суддів звертає увагу на те, що відкриваючи провадження у справі та приймаючи справу до провадження, суд першої інстанції не висловлював жодних зауважень стосовно безпідставності або штучного характеру поданого позову, а також стосовно штучного об'єднання позовних вимог.

Натомість суд першої інстанції дійшов висновку про штучний характер позову та штучне об'єднання позовних вимоглише через один рік та одинадцять місяців після прийняття справи до провадження, не навівши обґрунтованих підстав для цього та не надавши оцінку доводам і запереченням сторін.

Крім того, суд першої інстанції, вважаючи, що позов ОСОБА_1 має штучний характер, а також, що нею штучно об'єднано позовні вимоги, не скористався правом, передбаченим нормою частини шостої статті 188 ЦПК України, щодо можливості роз'єднання позовних вимог.

Також суди попередніх інстанцій, ухвалюючи оскаржувані судові рішення, посилались на ту обставину, що ОСОБА_1 не було надано інформацію стосовно перебування спірної квартири в іпотеці, передачі її на реалізацію в примусовому порядку та відповідно реалізації на електронних торгах.

При цьому суд першої інстанції та апеляційний суд не звернули увагу на те, що вказані обставини мають бути з'ясовані під час вирішення спору по суті.

Залишаючи позов ОСОБА_1 без розгляду, суд першої інстанції зазначеного не врахував та дійшов помилкового висновку про те, що позивач всупереч вимогам статті 44 ЦПК України зловживає своїми процесуальними правами.

Апеляційний суд, в свою чергу, залишаючи без змін ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року в частині залишення без розгляду позовних вимог ОСОБА_1 про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, також необґрунтовано вважав, що об'єднання позивачем в одній позовній заяві вимог про розірвання шлюбу та стягнення аліментів із вимогами про поділ майна подружжя є очевидною недобросовісною поведінкою останньої.

Натомість Верховним Судом не встановлено обставин, передбачених нормами статті 44 ЦПК України, за яких суд може визнати указані дії ОСОБА_1 зловживанням процесуальними правами.

Зокрема, позивач скористалася своїм правом на звернення до суду. Факт звернення з позовом та обрання ОСОБА_1 певного способу відстоювання своїх інтересів в суді не є недобросовісною поведінкою чи такою, що свідчить про зловживання процесуальними правами.

З огляду на викладене, колегія суддів вважає, що оскаржувані ухвала суду першої інстанції та постанова апеляційного суду в частині позовних вимог про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, не можуть вважатись законними та обґрунтованими.

Щодо клопотань про передачу справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду

У відзиві, поданому на касаційну скаргу ОСОБА_1, ОСОБА_4 просила суд передати справу на розгляд Великої палати Верховного Суду або Об'єднаної палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, якщо суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду, вважатиме за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права (частини третьої статті 44 ЦПК України), викладеного в постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 11 вересня 2019 року в справі № 757/64933/17-ц та від 02 грудня 2020 року в справі № 461/4211/17.

Крім того, у лютому 2022 року до Верховного Суду надійшло клопотання ОСОБА_3 про передачу справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду або Об'єднаної палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, якщо суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду, вважатиме за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права (частини третьої статті 44 ЦПК України), викладеного в постанові Верховного Суду у складі

колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 11 вересня 2019 року в справі № 757/64933/17-ц та від 02 грудня 2020 року в справі № 461/4211/17.

За приписами частини другої статті 403 ЦПК України суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії суддів або палати, передає справу на розгляд об'єднаної палати, якщо ця колегія або палата вважає за необхідне відступити від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів з іншої палати або у складі іншої палати чи об'єднаної палати.

Згідно з частиною п'ятою статті 403 ЦПК України суд, який розглядає справу в касаційному порядку у складі колегії або палати, має право передати справу на розгляд Великої Палати Верховного Суду, якщо дійде висновку, що справа містить виключну правову проблему і така передача необхідна для забезпечення розвитку права та формування єдиної правозастосовчої практики.

Верховний Суд дійшов висновку про відсутність правових підстав для передачі справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду або Об'єднаної палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, оскільки наведені ОСОБА_4 та ОСОБА_3 аргументи не є тими обставинами, які містять виключну правову проблему та мають значення для забезпечення розвитку права і формування єдиної правозастосовчої практики.

Висновки за результатами розгляду касаційної скарги

Згідно з частиною четвертою статті 411 ЦПК України справа направляється на новий розгляд до суду апеляційної інстанції, якщо порушення норм процесуального права допущені тільки цим судом. У всіх інших випадках справа направляється до суду першої інстанції.

Ураховуючи наведене, колегія суддів вважає за необхідне касаційну скаргу ОСОБА_1 задовольнити, ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року та постанову Черкаського апеляційного суду від 30 березня 2021 року частині залишення без розгляду позовних вимог ОСОБА_1 про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, скасувати, а справу в цій частині передати для продовження розгляду до суду першої інстанції.

Щодо судових витрат

Згідно з частиною тринадцятою статті 141 ЦПК України, якщо суд апеляційної чи касаційної інстанції, не передаючи справи на новий розгляд, змінює рішення або ухвалює нове, цей суд відповідно змінює розподіл судових витрат.

Оскільки Верховний Суд не змінює судові рішення та не ухвалює нове, а передає справу для продовження розгляду до суду першої інстанції, розподіл судових витрат не здійснюється.

Керуючись статтями 400, 409, 411, 416 ЦПК України, Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду

ПОСТАНОВИВ:

У задоволенні клопотань ОСОБА_4 та ОСОБА_3 про передачу справи на розгляд Великої Палати Верховного Суду або Об'єднаної палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду відмовити.

Касаційну скаргу ОСОБА_1 задовольнити.

Ухвалу Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 січня 2021 року та постанову Черкаського апеляційного суду від 30 березня 2021 року в частині залишення без розгляду позовних вимог ОСОБА_1 до ОСОБА_2, треті особи: ОСОБА_3, ОСОБА_4, про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, скасувати, справу в цій частині передати для продовження розгляду до суду першої інстанції.

Постанова суду касаційної інстанції набирає законної сили з моменту її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Головуючий М. Є. Червинська Судді: А. Ю. Зайцев Є. В. Коротенко В. М. Коротун М. Ю. Тітов